

ΑΠΟ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

≡≡≡ Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΑΚΡΟΚΟΡΙΝΘΟΥ ≡≡≡

Τὸ κοπάδι τῶν ἀνθρώπων μέρφων ταύφων κατεβαῖνει. Ὁ Δρόμασλης βρεντοφωνεῖ μία εὔκολη νίνη. Ὁ Θερσίτης τεῦ Ἀγάνωρ. Ὁ ἀνεκδίηγητος φρουράρχης τοῦ Ακροχορίου. Ὁ Κιαμίλημπρους καὶ τὰ χωρέμια του σιχμάλωτοι στὸ Καστρό. Ὁ φεβερός Δηρή. Μπενάκης καὶ τὸ βοηθός του Παπέρνιος. Η σφαγὴ ἐνός Θεαμακού Κροίσου.

Κατά τὸ τέλος Ἰουνίου 1822 ὁ φρεσός οικουμένης Ἰωάννης μὲ τὸ ποινάριθμον στρατεύμα τὸν εἰσβάλλει απὸ τὴν Ἑλλάδα, φροντίζει πλέον καὶ τὴν οἰκουμένα τῆς γενεῆς λεγάνεσσαν—καὶ τὴν ἔχουσαν τοῦ λειτουργοῦ. Τὸ πέντακα τοῦ στρατεύματος αὐτὸν ἔμοιάζει μὲ τὰ πομποφόρα παινετήσιτον κυπαρισσιον καὶ σῆρερον σύγχρονα τὸν κυνοπάτην. Ἀντιγράφατο σὰ χειροτελέτω ποτίσι: κατραπέντης στὰς Θήρας, τὰς ἔσχατες, πετάχετο στὰ Μέγαρα σώματος τοῖς ἄγροις. Ἐλέγει ποινικός φροντίζοντας τὰ στενά τῆς Γεράνεας, τὰ λεγύματα. Μηδάλια λεγήσει, καὶ τὰ κατέπιει. Ή Ὁδομάντειον τὸν μεράλιγνον δὲν εἴπε παὶ δῶν. Ανέβησε τοῦ στριῶν ψηφῆι θέση. Α ἐ ο ε σ, κ' ἐπαγγέλνοντος τὴν πλοΐην τοῦ στριῶν Ηελοτόνυρου μὲ θυμαριστεύον τρόπῳ: Απέταξε τὸ λινοφόριόν τον τον γίζη τοὺς ὄμορφοντες με ὅλα τον τὰ κανόνια κ' ἐπέτια να οντυχοῦν το στρατεύμα τηρ ποκέντασι τον. Στις 6 Ἰουνίου ἐλέγασε τον Ἰσιδόρο και κατέλαβε την Κορώνη.

παρά την Κοινωνία.
Προτού όμως έξασονθησή την ποσεια τον πρώτο το "Αγορά", οπότε
νά γενεσθή τον "Αρχαιούρθο", δηλαδή τὸ πεύκηνο καὶ τοιωτώντα
φυσιόν, τον τρυγή της Κουνέθων την πόρτα τον Μονα. Αὕτη το
πάσιον αὐτὸν το κατέζον τοῦ Ελλήρες. Η σημαία τῆς ἐπαναστάσεως
μάτιζε αὐτὴν κυρφή τον. Ο Λαύραις την ἔβλεπε καὶ ίσσοσε, αἰρούσε
μεν οὖτε μητοσοῦν την ποτογόρημα μη νοστεῖσθαι κότα τον ἔρθρον.
Επεντρέζει γέ τον διστρύχη οὐκούς για τον "Αγόρα", η φρονήρης τον προ-
πογόνον αὐτῶν δει ήταν εύποτεςμένη σε τον καί γένη,

Φροντιστής τοῦ Ἀρχοντοῦ θύμων ἦταν ὁ πολυθίνητος - Κατεπίανος - Αγρίεινος, - ἀσπρός πλαισιώδης καὶ ἄνακτος - δότος τὸν χαρακτῆραί σει τοῦ φύγος Βαρθολομέϊτης καὶ δότος τὸν δέσμουν ἡ πολέμους τοῦ. Ὁ ἀνθύποτος αἵτις γεννηθῆσε στὴν ἐπανίστα Μονηφάσια, ἀλλ' ὁ πατέρας τοῦ μετόποντος οὐδούσεις αὐτὸν εἶπε "Υδρα, ὅποις καὶ ἔγκατασθή. Όταν δὲ μηδόποιος τοῦ ἔγκατωνθή δάσκος, καὶ ἐπέστη τὸ ὄντα τὸ Τάκοβος Θαδωνᾶδις. Πρὸ τοῦ 1821 ταξεδίην ἔπειτα στὴν Βίζαρι, ὅπου διδάχθησε τὴν ἴγρανην ἀγάπηνοδιατακή μεθόδον ἀπὸ τοῦ Μεγάλου Αθανασίου τοῦ γέροντος Γ'. Κείσανθανος, καὶ γένος ὃς δεδίσκαλος στὶν "Υδρα, ὅποιον ανετέστη ἀλλιγιοδ δασκάλος σφράντο. Κατὰ τὰ μέσα Μαΐου 1821 ἦλαπαταντική Τούρκος τὸν ἕπατον στὶν Κορυφῆνα μαζὶ μὲν ἀλικούς, γὰρ νὰ τὴν ξετίγησῃ ὡς ἐλαύατασθε. Τότε ὁ Θαδωνᾶδης ἐπέντειρος τοῦ τοῦ ὄντα "Αχιλλέας, καὶ ἐπέντειρας γὰρ τὸ Ουγριζόν τοῦ αἰτία πρεδάνων, Φορδούνος γάλινον πολέος καὶ ὅπια ἐπιδιπταίτα, ἐπειδὴ δὲ εἰχε ὀδύμη γίγαντος, ἔσπειρε μὲν πούρη τοῦ "Εἴρον ήταν οὐδὲ γοήρως οἱ Κορυφῆτοι τὸν ἔραταίνασθε, καὶ ἐνῷ δέργεις ὃις ἦταν ὁ πλαισιώρχης, τὸ δάσκολο τοῦ ἀποτελεῖτο ἀπό... Διάτοξις οὐ. Ο Θαδωνᾶδης, οὖς, φορεῖς αὐτίζοντος Τούρκος, ἐργάζεται τούτῳ τῷ το σαζήν οὐ λαύνει.

Τέτοιον τον ωραίον απόλετον ή Αρχαίος διάδοσης φρύγανον τον 'Αργοντανόν πάλι της 19ης Μαΐου 1822. Και ο άναξος ται γνώστημαν, αύτος 'Αρχίτης δέν είχε την παναγιών φύσιονταν και ούτερον να προστάνει το πειραματικό φρύγανον μέχι το έργατείν της αποζημίωσης, μήτι φαρερούτηραν οι Τούρκοι;

Οι Τοῦρκοι μπήκαν στηρ Κόμισθο ἀπὸ τοιάτια δύναμις μέση, δεηρο-

μέροις οὐ τούτη μεγάλα σώματα.
Τηρήσθω δὲ ἀπὸ τοῦ Φεονομίους Ἀριζίτεος ἀπὸ τοῦ Ἀριζού-
σθου καὶ ἰδού τὸ πανοροτάσσον Στάνδαρτα ποτὲ ὅταν οὐτοὶ πι-
γκάριοι προμαχῶνται, γονιδεῖταις τοῦ Φεονομίου. Ἀπὸ τοῦ σημείου ἀπό-
φανται οὖτις μόλις ὅτι τὸ πάντοτε ἄλιττα καὶ οὐ γένος πάντοτε. Ἑγείρονται
οἱ Ἀριζίτεοι δὲ ἐπὶ ζῆτην πατῶνται γὰρ ἀπότομοι, ἀλλὰ εἰχεὶ ἀποτελεσται-
ταί μόνον. Ἡ φροντίς τοι ἀπετείνεται ἀπὸ 150 ἔτηδων, στοιχεῖς δὲ ποιούν-
ται εἰς τὴν παρούσαν περίπολον καὶ πολλούς ἑπτάντας τοῦ ἀνθρακανήρας τὴν ἐμβολί-
αστήν τοῦ Φεονομίου. Ὁ Ἀριζούσθος ἐξεῖσθαι εἰναι ἐξ γένος διεργα-
τικάπτοτε κάστος. Ἡ δὲ σημάτις τούτη πάντα τὰ γεννήτα τοῖς, καὶ η ἀπο-
ῆκκες τοὺς γεννήτας τούτους καὶ ποτενομίους. Ἀλλ' οἱ Ἀριζίτεοι μόνοι
μέντοι γένονται μὲν τὸ τύποντα ποτε τούτους ποτενομίους, αὔριον τὰ τούτων
σὰ ζεφάρι καὶ ἄλλο δὲν ὀπικορύζανται παρὰ πότε τὰ φέρουν καὶ τὰ γλυκύσθινα
τὸ τομῆν τοι. Ἐβρημάτις ἐπάντιον οὐτοὶ προμαχῶνται πάντοτε, ἐπενο-
μένος.

Μέσα από γάστρι άπτο ήταν φυλακομέτρος, ωστόσο μέσα σε κιονφέρη, ό μέρας καὶ ποὺ δυνάντις τῆς Κορύνθου, ὁ πάμπλοντος Καιμίνεγος, ὁ θεοφορίμων πά τοις μημανοῖς της Κορύνθου Τούρκων τε της Ηριζονταριῶν. Ἡπατικά τῷ φυλακομέτρῳ μὲ τὴν οὐροφέρει τον, 12 αγγείεστον τον, τοις αποιοῦντον καὶ δόξαλην τὸ γαστρόν.

Από τις πανούργες της Επαναστάσεως, ἔγινε τής γῆραχ τεωκτής του, ὁ Καιμίλιτης προστάτης στήρ Τούποι από την Τουρκική Γενιάδη Ασίζηρι για να συνέπεια με τοὺς παπαδές καὶ αντεργάταις την πατάτην τοῦ Αγάπτος τῶν Ελλήνων.¹⁾ Όταν ὁ Θ. Κολοφονώγης ἐκνήψεις τὴν προστείναντα αὐτὸν Μωραὶ, ὁ Καιμίλιτης ἔπειτα στὰ χέρια τῶν Ελλήνων. Ή αἰγαλοΐδα τοῦ ήταν πολύτιμος.²⁾ Οὐθομανὸς ἀφορτιστής διέθεοτο περιάλλη προσωπικότης καὶ εἶχε ἀπόστατα πλούτη. Γι τοῦτο ἡ Επαναστατική Ασίζηρις ἔβαψε ἄμπεως ἀστηρά, μ' ἥτια τὰ φειδαρῆ καὶ ὅτι οἱ Καιμίλιτης, μιας τὸν ἀγανάκτηνα φανερώσην ποιεῖσθαι κοντινότερον τοὺς πολιθητήντας θηραμούς τοιν, ἀλλὰ καὶ

γὰς τὰ τὸν ζωδιαμοποιόντα στήριξεν εἰς τὸν πολιορκούμενον τόπον Ἀσφυξος ἦδον.

Ο λευκάνιος πατέρας παρέδηλη τόπος άκρη της Έπικαιρού. Απόγονοι
οι απαγγελτοί Η. Παπανικολάου, ό, όποιος ήταν σημαντικός μήτρας στην Τολί-
πολη, οπότε Αγοράς, από Νικολέα, από Επικαιρούς της Κορώνης, που παρότοι
θεωρείται πετράρχης των λευκανιώντας δούλων. Στην 19 Φεβρουαρίου 1822
οικήματα με τη διατάξη πολ. είχε, τότε παρέδωσε στον φωνητούρο Αγορά-
νην γιανό, τώρα περιφέρει την Αγελίσια.

Μέσα στο δευτερήμα των κάτισμαν, ο Καιμάκλεις έγραψε το αισθητότατα. Είχε μάλιστα έζωσθή και ψήφισμα τού Βουλευτικού ποίησε: «Μηδείς απόλοιτος δύναται να επισκεψθῇ αὐτὸν καὶ τὰ ζητήματα του καὶ σωματικήσῃ μετ' αὐτῶν ἀνέν της ἀδείας τῆς Αιγαίου πόσιμος καὶ τῆς παρουσίας 3—4 μελῶν αὐτῆς».

Σημειώνουμε ὅτι, κατὰ τὴν ἀλογίαν τοῦ Ἀσπορούχου, οἱ Ἐλλήνες μόνο 50,000 γυρόνια εἶχαν βιώσει τοῦ Καιμάκλου. Όποιος ὁμοίας ἦσσον αὐτοῖς ὁ Οδομάρος Κρήτος εἶχε ἀμυνθῆναι θηρανούρις. Ποῦ τοις εἶχε κανέναν; Ιδού τὸ μετάβατο ποὺ κατιστοῖσε σὲ ἀγροτικὴν περιέργειαν ὅποιος τοῦ Ἐλληνικοῦ ζόσμου.

φροντος λόγων γιατί νά προβούει οι τεωκανά μέτρα διατάξιον του.
Απόντας όμως, σα φαντασία Τούρκος, τά πλέον δύο με επονομή αι-
χούς τηνέλαντας από την οποίας της δούς του. «Κινούται ήτης» έστω γιατί προ-
κατόλογα. Με απειλώντας δικαιολογίες και λιανογεγράς γλυπτούδον πάλι
την αυτοπάθειά των «Ελλήνων κατά τις επίμορφες αναζωπύρωσης τους θέλεις δι-
είχε θυμάσια δύνη την περσούσα του αιτή πάνωσιας της Τούρκης.

Τηρ ἡμέους λοιπόν τοῦ ὁ Ἀράμαιος ἔπειτα στὴρ Κόρυνθο, ὁ Ἀγίκεινος περισσότερος ὅτι τὴ δύνασιν τον καὶ τὴ προσοχὴν τον αὐτὸν Καρδιάνην καὶ αὐτὰ γαζέων τον. Βίστας ἀμέσως τὰ μανατούδιν δῖνεν περ γράφεις οὐκαναστον αρρενεῖς καὶ ἀξόνωσιν τοῦ μπέρ. Οἱ ἄντες τοῦ Ἀράζικους τοὺς ἔπαντας πολὺ—δύν δημέρους καὶ ἀπὸ τὴ γενάριν τῶν ἐκτιγανταν πολὺ—δύντεσαν οὐ ἔτι ποτινά προμητάνε, τοὺς ἐκποταμούντες μὲ τὰ γατανάνια καὶ τοὺς ἔργαντα στὴ βαθεῖα γεωμήδηα τοῦ ἀνθετα κάτω. «Η ποτὶς αὐτὴ τοτὲς ὁ τομος καὶ—εἰν αὐτὸν παλληγόντας, τὸν διποτὸν εἰς τὴρ περιστοι τὸν εἰσένειν ὁ θυατίριος πονηρόνας.

*Tηρ ἀληγ μέσα—⁷ Ιονίκιον—ό πατετάρ 'Αρχιλέως ἀπερά-
οτος ρά συνταιτήρη τό φορίστο.*

Ἐποιεῖ ἀμέσως τα γνωτότατα τοῦ Ἐλευθρῶν οἰούγεντον ποὺ ἔμειναστον Ἀγορούνθῳ γὰρ ἀσφάλεια καὶ δέσποιντος ἀρχαιοροβούῃγει τοι τοῦ Ὑδρίου Γεωγράφη Μοσείην τακτιστήην ἀγόντα τα γνώστα τοι φυσεῖσιν καὶ ποιῶντα τις τούτης τοι. Ἐπειτα ἡ φυσικὴ ἐλύτη τα πλευταὶ μέτων.

Στή μπορεί πλέον τον εγών άρχοντα Ηειρήρη συνήρη, μποσσιάν
από φρουραρχείο ανταρτημένη ανηφόρων από το φρουραρχείο Αζελέα,
τὸν ἀπορριμματοφόρο Καματή Λάκασα, Κογύριθο, τὸν Ὑδαίον ἀπλανηγόρη
Λ. Κορσάρι καὶ μητρούς ἀλλούς εργοτάξεων εῆς φρουρώδες. Στόν ανηφόρων
απόν τούτην μάλιστην ποιήσας: Νά μακαρίσουν τὸν Κιαμίλακην
καὶ τὴν οἰσογένειαν τον καὶ τούτουν αὐτὸν ἄλλην οὐ μεταρρυθμίζει τοῦ
σταύτου.

"Οὐαὶ αὐτῷ ἐγεναρ παρηγένει δεσπότη, ὃς ἀναρχαῖ καὶ ὁδοφέλης. Οὐαὶ τοῦ πάτερος ἐπειδὴ ἐγνώσει πολὺν καὶ λίγην πατερότητα, ἣντας ἐπικειμένος στήριξ αὐτόν τοι. Ἐλλήνος.

Τά μέτρα ταῦτα ἀπεγνωσθήται τὸ ἐπεικόδοστον γεωργίην τὴν ἑλλαγῆς
ἀμφοβίῃ: Ὁ Κορύνθιος Ληρύτους Μετεράχης, διατίκειος ἄλιτος στὴν
ἐπιγραφὴν τοῦ Κιαύδειτην ἀνέψει τὸ ἔργο τῆς μανταύσεως αὐτῷ καὶ
τῆς οἰκογενεῖας του. Ὁ Ἀράλεις ἀνέψει τὴν ἀνατίναξην τῆς πρωτι-
τῆς παλαιότητος. Τὴν αὐτὴν πόλιν ὁ Μετεράχης ἐπήρει ἡ πατριωτι-
καὶ ἡταν εἴσποντα προφορογράφη στὴν γενεalogίαν, ὁ Πανθέλεως Βλάχος, ποτα-
ρίς τῆς γεωτοποιίας μονῆς Φαρερωμένης τῶν Κλεονῶν, ποτὲ ἀποτικνο-
μένος τῆς φροντίδος τοῦ εἵλετο:

— Αὐτὸς ποὺ σᾶς ρά κάρης σίνε ἔργο Θείας Ακαδιούνης. "Ερζομαν
και γώ μαζί σοι!

Καὶ οἱ κατόρθως, χωνύστας διὸ πιοτόλια ἀγοκούμηθος τὸ Μπενάκι.
Μόλις ἄποις ὁ πότα τῆς φύλακής, ὁ Κιαμίλετης—ποὺ δὲ εἶχε
ζαυμά ἐποργία—αρχώδης ζαυμερέοντας· Ὅτι Παρθένος τὸν πινγούνιον
πατάτη· και τὸν ὡρινό γεροῦ· “Ἐπειτα πυρροῦτελή έστιν ἄλλος επίσημος
Τούρος ποὺ ἔγινε στὸν δύο κέλλη· και τὸν θαυματότερον· Αὐτὸν ἄλλος ουγερέτης
τοῦ Κιαμίλα παρασκευῶντας ἔγινεν τὴν αγωνίην.

τοῦ Καΐρου. Επαγγελμάτων εγγόνοι τὸ δέκατον.
Οὐ Μεγάλης τοῖς σφράζει μὲν τὸ γυανάκια τον. Ἐπειδὴ τὸ κε-
φάλι τοῦ Καΐρηλέπτη καὶ τὸ πέροι μαζὶ τον—τὸ κεφάλι τοῦ ἐπιφανε-
στάτου καὶ πλούσιοτάτου Ὀθωμανοῦ τῆς Πελοποννήσου ποιή-
βυζῆς τέτοιο οὐσίῳ τέλος.

'Αλλ' ή πραγματία συνεργίστηκε. "Εποξεπ τὰ αφαγοῦ και
οἵ ἄλλοι οργάνωται τοῦ Καινοῦ και τὰ γαρέμα τον—ή ω-
ουσιοτάτη γραίζα τον Γριούλη Χαρούμη και τόσες ἀλλες.

 Στὸ ἀπόστολο φίλον θὰ ἰδοῦμε τὴν τύχην τους, καθὼς και τῶν θηρανοῶν τοῦ Καινοῦ Λαμπτεῖ.